

TEZĂUR LITURGIC

27 IULIE

SLUJBA SF. MARE MUCENIC PANTELIMON TĂMĂDUITORUL

ATENA, 2010

Ακολουθία Αγίου Παντελεήμονος του Ιαματικού

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τό· Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ὠμολόγησας στερρῶς, Μάρτυς τὴν χριστώνυμον κλησιν, μέσον σταδίου ποτέ, τότε ἀπερίτρεπτος, καὶ ἀκατάσειτος, ἀπειλαῖς καὶ κολάσεσι, τῶν ἀντικειμένων, ὤφθης δυναμούμενος, Ἁγίῳ Πνεύματι. ὅθεν, καταισχύνας τὸν ὄφιν, παρὰ τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω, ὃ Παντελεήμων στέφος ἄφθαρτον.

Ὅτε, ἐπὶ βήματος ἐστῶς, ἤνοιξας τὸ στόμα σου Μάρτυς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, τότε ὠμολόγησας, Χριστοῦ τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα μυστήριον, τῆς οἰκονομίας, τούτου ἀνεκήρυξας, ὡς ῥήτωρ ἔνθεος, ὅθεν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ὃ Παντελεήμων ἐπουράνιον.

Ὅτε, ἠῦτομόλησας καλῶς, εἰς τὸ τῆς ἀθλήσεως σκάμμα, Μάρτυς παναοίδιμε, τότε ὡς ἀπτόητος, λέων διήλεγξας, τὴν εἰδώλων δυσσέβειαν, καὶ ἄθεον πλάνην, πίστιν δὲ ἐκήρυξας, Χριστοῦ τὴν ἔνθεον, ὅθεν, τὸν ἀγῶνα τελέσας, νῦν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις, ὃ Παντελεήμων θείοις τάξεσιν

Ὅτε, ἡ ἅγια σου ψυχὴ, ἡ ἀξιώθεισα συνεῖναι, τοῖς τῶν Ἀγγέλων χοροῖς, θρόνον τοῦ Δεσπότη σου, περικυκλούντων τε, τοῦ στεφάνου κατέχοντος, τοὺς ἀμαραντίνους, δι' ὧν σοῦ κατέσπευε, τὴν σεπτὴν κεφαλὴν, ὅτι, ἐν τῷ βήματι ἔστης, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, ὦ Παντελεήμων ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ὡς τοῦ φωτὸς κοινωνός, τὸν τοῦ σκότους προστάτην, μαρτυρικῶς κατετροπώσω, Ἀθλητὰ Παντελεήμων, τὴν κραταιὰν γὰρ τῆς πίστεως περιζωσάμενος δύναμιν, τὴν τῆς σαρκὸς ὑπερέβης ἀσθένειαν, καὶ δυνατὸς ἀπεφάνθης, ἐν τῷ καλῷ ἀγῶνι μακάριε. Καὶ νῦν ἐν μετοχῇ θείᾳ θεούμενος, μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οἶκος τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος χρηματίσας, Παντελεήμων μάκαρ, μαρτυρικῶς μετέστης, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις ἢ κορωνίς, καὶ Ἀναργύρων κλέος, καύχημα τῶν Μαρτύρων, ταμείων ἰαμάτων, καὶ ἀρετῶν θησαύρισμα.

Στ.: Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Δῆμος ἐν οὐρανοῖς, εὐφραίνεται Ἀγγέλων, δοξολογῶν τὸν Κτίστην, Ἀναργυρε θεόφρον, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἄναρχε Παντουργέ, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὁμότιμε Θεότης, ἐλέησον Σοὺς δούλους, λιταῖς Παντελεήμονος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄκραντε Μαριάμ, δεδοξασμένη Κόρη, δυσώπει τὸν Υἱόν Σου, σὺν θείῳ Ἀναργύρῳ, ἵλεως πᾶσι γένηται. Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς'

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ὁ ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερόνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικῆν μισήσας δυσσέβειαν, τότε σου τὴν ἔνθεον αἶγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἢ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία προγνώσει προειδῶς σου, Παντελεῆμον σοφὲ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς, πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ αὐλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιούσί σοι παμμακάριστε, πάντα τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θεία τούτους καταύγασον, θεομιμῆτῳ κεκρημένος, προσωνυμία σαφῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παντολέων τὸ πρότερον, Παντελεήμων δὲ ὕστερον,
Χριστὸς σὲ ἐκάλεσε ὅτι ἅπαντας, πιστοὺς σῶζεις
πανεύφημε, ὡς ἐλεήμων συμπαθής, τοῦ Κυρίου
φωνῆς δὲ ἀκουσάσης, καὶ ταύτης δὲ λεγούσης, τοὺς
πτωχοὺς οἱ ἐλεοῦντες, δανεῖζει τοῦτον μακάριε.

Ὁ πανάριστος Μάρτυρας, καὶ Ἀνάργυρος ἔνδοξος,
Χριστοῦ ὁ περίδοξος καὶ λαμπρότατος, Παντελεήμων
ὁ πάνσοφος, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων τὸ
καύχημα, τῶν πιστῶν δέ, ἰατρὸς τῶν ἐν νόσοις
μαστιζόντων, καὶ ἐν πίστει προσκυνούντων, τῆς σῆς
εἰκόνης ἐμφέρειαν.

Τῶν πιστῶν ἅπας σύλλογος, συνευφραίνεται σήμερον,
καὶ πανηγυρίζουσι τὰ οὐράνια, ὅτι ἐπέλαμψε ἔνδοξε,
ἡ σὴ μνήμη ἡ σεπτὴ, Παντελεήμων Ἀνάργυρε, καὶ
προστρέχομεν, ἐν ναῶ σου τῷ θείῳ ἐκβοῶντες, ἀπὸ
πάσης ἐπηρείας, ἡμᾶς ἐκλύτρωσαι Ἄγιε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Βυζαντίου

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ
Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν
μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν
φιλεόρτων τὰ συστήματα, Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν
θαυματουργὸς ἰατρὸς, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος,
Παντελεήμων ὁ στερρὸς ἀθλητής, καὶ πρεσβεύει
ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ

Πατὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. τό, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 43, 9-14)
Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9)
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι.
Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν
πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ
εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ
ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας
προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν
ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ
διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν
καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ
πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο
λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα
τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ
σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει
τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα,

δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος α' Βυζαντίου

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μέτ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, Ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος β' Ἀνατολίου

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἐνδοξε, καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ, καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν

δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε Ἰατρέ, παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθηράν, καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς Τοῦ αὐτοῦ

Ἀπεσεῖσω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε, καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν, καὶ Ἰατρός ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὔρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν, καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτὸς Τοῦ αὐτοῦ

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεῖς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσοῦντων θεραπευτά, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν ἀεισέβαστον Μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α' Γερμανοῦ

Ἡ παμφαῆς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἰκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος ὁ αὐτὸς Βυζαντίου
Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες
εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ, Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ
τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον
τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς
οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ
καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον
Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων
σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς
Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.
Καὶ νῦν... Θεοτόκιον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε,
οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος
τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μέτ' ἐγκωμίων
ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν
οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ
ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν
τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν
τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὔρες, μάκαρ θεωρίας τῆς
ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν
νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τὶς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὗς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόητα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' Βυζαντίου

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν, τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας, καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'

Ἄθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων ἄφεισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτόκιον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν,
ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ
σοῦ προσληφθεῖσι, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ
Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ
φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ
ἀσεβές, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὄθεν καὶ χάριν εἴληφας,
ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν
θεραπεύειν, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει,
θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν,
ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς
ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ
διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε
δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ
ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν

ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονὴ πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν. Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος ὁ αὐτὸς Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητά, τὸν ζωοδότην δόξάζουσα, τὸν σὲ προσάτην θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὰς ἀκράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου. Ἀντίφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Δίκαιος ὡς φοῖνις ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Πεντηκοστάριον Ἦχος β'

Ἐλεήμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου κατὰ, Ἀλφάβητον ἀντίστροφον. Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκῶθεις ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν
γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὄκησε,
τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου
ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.
Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ
τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμπαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν
ικέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς
ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν
ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ
δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν,
δειξὸν καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Παντελεήμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α' Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτὸς

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως,
τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρόην ἡγείρας· νῦν δὲ με
πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, ὃ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ἀνατείλας οἷά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι,
πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε
σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ
δεδοξαμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστόν, Μάκαρ
ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας,
θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ

Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ιατρούων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῆς γενομένην τοῦ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Καταβασία

«Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

Τῆς Θεοτοκου Ὠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν.

Ἐπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτιρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου, Ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμακθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου

Ὁ αὐτὸς

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεξαμένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας, Ἐνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθείαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐκέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον

Ὁ φέρων θεῖον νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθέने, ὄν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον
Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν
κηρύξας τῷ σῶ πατρί, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ
βυθοῦ τῆς ἀγνοίας, καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον
φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον
θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι
νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον
πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα
ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν
κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν
πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα
βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε,
ῤυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε
ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόκου Ὠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ, Ἄγγελος,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον
με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε».

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα,
ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα,

καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεράς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ῥομφαία με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν, Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ αὐτὸς

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦνπερ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυζάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα, ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυρανίδα τροπώσάμενος.

Ὁ πρεσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον,
Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι: μόνη

γὰρ ἀμφότερα, εἰς ἓν συνῆψας ἀφράστως
Θεονύμφευτε.

Καταβασία

«Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ
Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης
ρύση τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τῆς Θεοτόκου Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός·
διὰ σου γὰρ Δέσποτα τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα
σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν».

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἢ τεκοῦσα ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς
εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, καλεπῶν
συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε ἀγνή,
ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν
πλανώμενος, ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με
παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρῶν πότισον τὸν δούλόν σου,
φλογμῶ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων,
Παρθενομήτορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ φωτισμὸς

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου,
περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ
τὰς βασάνους, ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες· Ἔτερον
ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀθλητικῶν, προῖστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεία
δυναστεία περιεγένου, τῆς των ἀθέων δυσσεβοῦς
τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν
ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς
τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως
ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ
θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ἄσυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ
ἐπουρανίῳ διδασκαλία, ὁ ἄθλοφόρος, καὶ πολλοῖς
σωτηρίας, παραδόξου γέγονε αἴτιος, τῇ σῆ συνεργείᾳ
Χριστὲ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη,
καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν,
προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν·
ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἀγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία

«Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν
φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σὲ Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ
φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον».

Τῆς Θεοτόκου Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι
ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Μὴ με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱὸν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἴλασμον προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου, οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς ππαΐσμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ αὐτὸς

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαΐσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες καὶ ὕδατος, καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεΐλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον

Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄγνη περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὃ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία

«Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. α'

Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γώ, τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν περέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ρυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχοι

Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.
Φάσγανον ἐβδομάτη λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

«Χοροὶ Ἰσραήλ» Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Ὡδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον.

Ὡδὴ ς'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδὴ ζ'.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θεῷ πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ε

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος».

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διὸ με τοῖς πάθεσι καταρρυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδέ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου Εἰκόνος χρυσεῖς

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ Παναοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν, Μακαριώτατε, ἀπολαμβάνοντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε Μακαριε· ζίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεῖς ἀγαλλόμενος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ῥομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία

«Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τῆς Θεοτόκου Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσαν προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλόανθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄκραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, παισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Ἐπὲρ Χριστοῦ σφασιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὄφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ, θεόφρον τιμωμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν, ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντα θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

«Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἄδαμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε, ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν, Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὄν

ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου Ὁ αὐτὸς

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος ἀπολαβεῖν ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν παμμάκαρ χυθέντι, παρ' οὗ καίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε Πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρησιότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίων, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν

διδούντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν, Ἄγιε, σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσιῶμεν Στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἔλεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεήμων σαφῶς, ὀνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθῆς γάρ, ἔλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν, Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωμάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον

ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατροῦν ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας. Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι, καὶ τοὺς ὀρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφώς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὡς ἡ πηγὴ Σιλωάμ, ἀνεδείχθης πανεύφημε, κατακλύζων ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς τῶν θαυμάτων σου, ὥσπερ ἡ ψάμμος ταῦτα Ἀνάργυρε, Παντελεήμων γὰρ ἐπληθύνθησαν, καὶ τὸ σὸν ὄνομα, εἰς οἰκουμένην ἅπαντα δοξολογῶν, καὶ πανηγυρίζουσι, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτὴν.

Δόξα... Ἦχος δ' Βυζαντίου

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ νῦν μέτ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, Ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ς'
Ῥδή.

Ὁ Ἀπόστολος

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ...

Ζήτει τῆ ΚΣΤ' Ὁκτ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.

